

Kime dua edelim?

(Zu wem sollen wir beten?)

(Türkisch/Turkish)

Yazar: *Werner Gitt*

Almancadan tercüme: *Jasmin Yildiz*

1 Giriş

Bu dünyada şu anda yedi milyardan fazla insan yaşıyor (sayım: Ocak 2013). İncil ve Tevrat'a göre bütün insanlar Tanrı'nın yaratıklarıdır (çoğu zaman söylendiği gibi Tanrı'nın çocukları değildir). İnsanların büyük bir kısmı ise Tanrı'ya dua ederler.

Eski Sovyetler Birliği zamanında oranın bütün öğrencileri ateizm üzerine konferanslara katılmak zorunda idiler. Konferans veren profesörlerden birisinin ise, her konferanstan önce dua ettiği duyulmuş. Onun Tanrı'nın yokluğunu öğretmesine rağmen, acaba o profesör kime dua ederdi?

İnsanlar dualarını çeşitli tanrılara veya şahıslara yöneltirler:

- Müslümanlar Allah'a dua ederler.
- Budistler gayretli duacıdır, ama dinlerinde şahsi bir Tanrı yoktur.
- Kızılderililer Manitu'ya dua ederler.
- Papa Johannes Paul II (Ekim 1986 ve Ocak 2002) barış duaları için İtalya'nın Asisi kentine herkesin kendi Tanrı'sına dua etmesi için davet etmişti.
- Yahudiler Yaratan'a dua ederler (adları Elohim ve Adonai'dir).
- Jehova'nın şahitleri Jehova'ya dua ederler.
- Katolikler ise Yaratan'a ilaveten İsa Mesih'in (Jesus Christus'un) annesi Meryem'e (Maria'ya) da ederler.

İnsanların çoğu dua eder, diğerleri ise yaratan Tanrı hakkında konuşurlar. Acaba bunlar İncil ve Tevrat'ın Tanrı'sını mı demek isterler, yoksa Pavlos'un yaşadığı yıllarda Atina'da inanılan başka tanrılardan mı söz ederler? Hıristiyanlar da kime dua edelim diye sorarlar. Sadece yaratan Tanrı olan Baba'mıza mı, yoksa İsa Mesih'e de mi veya Kutsal Ruh'a mı? Bu soruya ben çok sık çeşitli insanlar ve gruplar arasında rastladım. Buna yanıtı iyice düşünmek gerektirir. Problemi açıklamak için önce kendi tecrübelerimi örneklerle izah edeyim:

Örnek 1: Kuzey Almanya'da bir konferansımdan sonra, ihtiyar bir kadın yanıma gelip oradaki Hıristiyan kilisesinin mensubu olduğunu ve ömründe hiç İsa Mesih'e dua etmediğini bana söylemişti. Tanrı'ya ise yıllardan beri dua ettiğini belirtmişti.

Örnek 2: Rusya'da bir kadın bir tek cümleden oluşan „Tanrı'nın lütfu üzerinize olsun!“ sözü sayesinde Tanrı'ya inanmaya başlamıştır. Bu sözü Tanrı'ya inanan bir kadın şehrin sokağında tanımadığı birisine söylemişti. Bunu duyan yabancı ise aniden reaksiyon

göstererek: „Hangi tanrıyı kastediyorsunuz?“ demişti. Öbür kadın ise yanında taşıdığı İncil’i göstererek İncil’de adı geçen Tanrı’yı demek istediğini söylemişti. Sonuçta kadın İncil’ini ödünç verince geri getirildiği zaman onu ödünç alan kadın sevinçle Tanrı’nın Oğlu İsa Mesih’e döndüğünü bildirerek: „Şimdi hangi tanrıyı kastettiğinizi biliyorum“ demişti.

Örnek 3: „Sorular“ adlı kitabımdan ötürü Hollandalı Yehova’nın şahidi olan biri bana 32 sayfalık uzun bir mektup yazmıştı. Uzun paragraflarında neden İsa Mesih’e dua edilmemesi gerektiğini açıklıyordu. Sabrı tüketici iddiası ise şöyle idi: „İsa Mesih bu dünyada iken göklerdeki Baba’sına dua ile seslenerek, diğer insanların da onun gibi yapmasını öğretmişti. İncil’in hiç bir yerinde Mesih’e hitaben yapılması gereken bir tek bile duayı gösteren yazı yoktur! Öyleyse neden O bize Babamız adlı duayı öğretti?“

Örnek 4: Hitler hep onu Alman halkının kurtarıcısı yapmış olan „kader“den söz ederdi. Sırf inançsız insanlar değil, bilakis tanınmış kilise adamları bile böyle konuşmalarla Hitler’in Tanrı’ya inandığını sanarak aldatmasına izin vermişlerdi. 1949 – 1945 savaş yıllarının yılbaşı konuşmalarında halka çağrıda bulunurdu. Bu çağrılar genellikle dua şeklinde idi. Size birkaçını aşağıda ayrıntılı şekilde takdim edelim:

1940: „1940 yılının başlangıcında Tanrı’nın bizi, özgürlük mücadelesinde bağımsızlığı ve böylece halkımızın yaşam ve geleceğini kutsamasını diliyoruz!“

1941: „Milletlerin saadeti için (kapitalist yüksek tabakaya karşı) mücadele etmekle, kaderin lütfunu en iyi hak edeceğimize inanıyoruz! Tanrı şimdiye kadar mücadelemizi onayladı. Eğer biz ona olan sadakat ve yiğitlikle vazifemizi yerine getirirsek, bizi gelecekte terk etmeyecektir!“

1942: „Tanrı’dan diliyoruz ki; 1942 yılı halkımıza ve müttefik milletlere kurtuluş kararını getirsin.“

1943: „Halkımıza gelecek yıl bütün kudretimizi adamamız 1. Ocak 1943 yılında vaadimiz olsun. Sadece o zaman Tanrı’dan bize yardımından her zaman olduğu gibi uzak kılmamasını dileyebiliriz.“

1944: „Tanrı’nın bize zafer kazandırması tek duamız olmasın. Cesaret, yiğitlik, çalışkanlık ve fedakârlıklarımızı adaletli tartsın. Mücadelemizin amacını O biliyor. O amaç yarattığı halkımızın varlığını sürdürmekten başka bir şey değildir. Fedakârlığımız ve çalışkanlığımız ona gizli kalmayacaktır. Ona her şeyimizi vermeye ve hizmet etmeye hazırız. Adaletli kararını verinceye dek bizi deneyecektir. Vazifemiz onun gözünde hafif görünmemek, ama zafer dediğimiz ve böylece yaşam anlamında olan af yargısını kazanmak vazifemizdir.“

1945: „Tanrı’ya, lider ve halka yaptığı yardımları, bize sefalet ve tehlikeden daha güçlü olmamız için verdiği kuvvetler için teşekkür etmeden bu çağrıyı kapatamam.“

Örnek 5: Kuzey Ren Vestfalya Eyaletinin Kamp-Lintfort kentinde bir lise sınıfı önünde yaratılış hakkında konferans verirken, çocukların Tanrı’ya olan reddine şahit oldum. Sadece bir tek çocuk benimle aynı fikirde olup sınıf önünde Tanrı’ya inandığını söylemişti. Onun Tanrı’ya olan inancının şahitliğine çok sevinmiştim. Teneffüste genç çocuğa gidip hangi cemaatten olduğunu sorduğumu sorduğumu sordum. Onun kısa yanıtı: „Ben Müslümanım“ idi. Burada o Tanrı’ya inandığını itiraf ediyordu, ama İsa Mesih’in Babası olan Tanrı’yı değil, Allah’ı kastediyordu.

Örnek 6: Kanada parlamentosunda İsa Mesih'e artık dua edilmiyor. Bu isim, 1877 yılından beri Ottawa'da parlamento oturumlarının açılışında edilen geleneksel duadan silindi. Bu değişme eski dua versiyonunun çeşitli dinli bir topluma uymadığı kanısında olanların inisiyatifine dayanır. Duanın yeni versiyonunda „kudretli Tanrı“ diye dua edilir (kaynak: İdea Dergisi, 10/94 9. Mayıs 1994).

Örnek 7: Brüksel'de bir konferans sonunda genç bir bayanla sohbet etmiştim ki, kendisinin hiç bir kilise veya dinle ilgisi olmadığını ve özellikle Hıristiyan olmadığını belirtmişti. Ama kendisinin dua ettiğini açıklamıştı. Kime dua ettiğini sormuştum. Bunun üzerine şimdiye dek hiç duyulmamış bir yanıt vermişti: „Bende bilmiyorum, ama herhangi bir tanrıya. Bu tanrıyı ben tanımıyorum, o kişiliksiz. Belki de evrensel bir ruh. Haftada iki ya da üç defa yüksek sesle ona dua ediyorum. Ondan hiç bir şey istemiyorum, sadece düşüncelerimi başımdan savmak istiyorum.“

Bu örnekler Tanrı hakkında konuşan çok insanın olduğunu gösteriyor. Dikkatle izlenecek olursa, onların hepsi İncil ve Tevrat'ın Tanrı'sını, yani İsa Mesih'in Baba'sını kastetmiyorlar. İnsanların uydurdukları çok tanrılar vardır, ama sadece onlardan bir tanesi yaşayan Tanrı'dır ki, o da çarmıha gerilen İsa Mesih'i öldükten üç gün sonra diriltendir. Bu tek Tanrı'ya giden yolu nasıl bulabiliriz?

2 Tanrı kimdir, İsa Mesih ve Kutsal Ruh?

Dua sorusu konusuyla meşgul olmadan önce, önce Baba Tanrı, Oğul ve Kutsal Ruh ilişkilerini incelemek istiyoruz. Tanrı ve İsa Mesih arasında nasıl bir ilişki vardır. Bunlar iki şahıs mı, yoksa bir şahıs mı? Eğer ikisinin arasında rütbe farkı varsa, hangisi daha yüksek rütbelidir?

Tanrı insancıl düşüncelerle anlaşılabilir. O yer ve zaman terimlerinin dışında olduğu için keşfedilmesi mümkün değildir. Ondan ötürü Tanrı'nın resminin yapılmaması gerektiği O'nun birinci emrinde yazılıdır. Tanrı yine de kendisini „tanıksız“ bırakmadı (Elçilerin İşleri 14,17). Kendisini bize tanıttı. O hem birdir, hem de üçlü birliktir.

a) Tanrı birdir: İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrı'sından başka gerçek Tanrı yoktur (Mısır'dan Çıkış 3,6): „İlk ve son benim. Benden başka Tanrı yoktur“ (Yeşaya 44,6). „Benden önce bir Tanrı olmadı. Benden sonra da olmayacak. Ben, yalnız ben Rab'bim. Benden başka kurtarıcı yoktur“ (Yeşaya 41,10-11). Ondan ötürü emri şöyledir: „Benden başka tanrının olmayacak“ (Mısır'dan Çıkış 20,3). Bütün dinlerdeki tanrı tasavvurları hiçtir. „Halkların bütün ilahları bir hiçtir“ (Mezmurlar 96,5). „Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır“ (Yeşaya 41,29).

b) Tanrı üçlü birliktir: Aynı zamanda Tanrı üçlü birlik olarak karşımıza çıkar. Bu üç ayrı Tanrı anlamına gelmez, aksine - İncil'in çeşitli bölümlerinde görüldüğü gibi (örneğin 1. Korintliler 12,4-6; Efesliler 1,17; İbraniler 9,14) Tanrı'nın üçlü irade, eylem ve karakteri

anlamındadır. Üçlü birlik olan bu Tanrı hakkında üçerli şahıs farkı ile de konuşulur: Baba Tanrı, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih ve Kutsal Ruh. Matta 28,19 bölümünün vaftiz emrinde bu üçlü birlik en açık ve anlaşılır bir şekilde görülür. İncil'in hiç bir yerinde geçmeyen „üçlü birlik“ terimi (Latince: trinitas=üç sayı) Tanrı'nın gizemini bir tek kelime ile insancıl açıklama çabasıdır.

2.1 Tanrı, Baba

Tanrı'ya Musa, diğer peygamberler ve Tanrı'nın halkı Museviler dua ederdi. İsa Mesih ise Tanrı'yı bize Baba olarak tanıttı. Sadece onun sayesinde Tanrı'ya Baba olarak hitap etme izni verilmiştir. İsa Mesih Baba'ya giden çeşitli yollardan biri değildir, aksine tek ve ondan başka Baba'ya götüren bir yol da yoktur (Yuhanna 14,6). Sadece İsa Mesih'in hayatı, ölümü ve dirilişini Tanrı'nın kurtuluş yolu olarak şahsen kabul eden kimse Tanrı'ya Baba diye hitap edebilir. Çocukken vaftiz edilip belli bir kiliseye ait olmakla Tanrı'nın çocuğu olduğu düşüncesi insanlar arasında yaygındır. İncil ise buna karşı (Yuhanna 1,12) sadece İsa Mesih'i şahsen hayatına kabul edenlerin Tanrı'nın çocuğu olabileceklerini açıklar (Bu demektir ki; Mesih'e inanan ve O'na dönenler). Sadece Tanrı'nın çocukları için Tanrı Baba'dır. Çok yaygın olan “hepimiz Tanrı'nın çocuklarıyız” ve Tanrı herkesin Baba'sıdır ve O'na Mesih'e inanmadan da inanılır düşüncesi İncil'e göre yanlıştır. Böyle düşüncelerin en tanınmış özeti *Schiller*'in şu mısrasında bulmak mümkündür: “Kardeşler, yıldızlı gökyüzünde iyi bir Baba (Tanrı) olmalı.”

2.2 İsa Mesih'te Tanrı insan

„Söz insan olup aramızda yaşadı“ (Yuhanna 1,14) – böylece Tanrı insanlar için gözle görülür, kulakla duyulur ve ellerle dokunulur (1.Yuhanna 1,1) ve iman edilir (Yuhanna 6,69) oldu. İsa Mesih'i Tanrı bize yollayıp inancımız için sundu“ (Romalılar 3,25). Böylece İsa Mesih bizim için önemli bir fonksiyonel atamadır. Kurtarıcı inanç sadece İsa Mesih'e inançla mümkündür. Bizim için çarmıha gerildi, günahlarımızdan lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtulduk (1.Petrus 1,18). Mesih'i adıyla çağıran herkes kurtulacak (Romalılar 10,13). Mesih'in aracılığı sayesinde Baba'ya ulaşım mümkündür (Yuhanna 14,16) ve O'nun çocukları olarak “Abba yani sevgili Baba” diyebiliriz (Romalılar 8,15). İsa Mesih Tanrı'nın Oğlu'dur ve Tanrı ile karakteri birdir: „Ben ve Baba biriz (Yuhanna 10,30). Ondandır: „Beni görmüş olan Baba'yı görmüştür“ (Yuhanna 14,9). Tomas O'nu „Rabbim ve Tanrım“ diye yanıtladı (Yuhanna 20,28). Mesih'in Tanrı olması ve Baba ile aynı karakterde yani bir olması aşağıdaki unvan ve eylemleri sayesinde ifade edilir.

- Yaratan (Yeşaya 40,28 → Yuhanna 1,3),
- Işık (Yeşaya 60, 19-20 → Yuhanna 8,12),
- Çoban (Mezmurlar 23,1 → Yuhanna 10,11),
- İlk ve Son (Yeşaya 41,4 → Vahiy 1,17),
- Günahları Affeden (Yeremya 31,34 → Markos 2,5),
- Meleklerin Yaratanı (Mezmurlar 148,5 → Koloseliler 1,16),
- Meleklerin O'na tapması (Mezmurlar 148,2 → İbraniler 1,6).

Baba ile İsa Mesih'in birliğini İncil'in Filipiler 2,6 bölümünde şöyle vurgulanır: "Mesih Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı." Tanrı'lığına sarılmak yerine insan oldu ve yeryüzüne geldi. Bu eşi ve benzeri görülmemiş bir devrimdi. Hiç bir dinin tanrısı bu dünyaya insanların ayağına kadar gelmedi. Sadece O eşsiz istisna gerçek oldu. İsa Mesih yeryüzüne gelen tek Tanrı'dır. Dünyaya gelmekle aynı zamanda insan oldu.

Dünyaya geldiğinde insan kulu oldu. Baba'sına karşı tamamen bağımlı ve itaatkâr idi. Mesih'in insan olma bağlantısında Baba ve Oğul arasında büyük bir rütbe farkı görülür. Erkeğin kadının başı olduğu gibi, Mesih'in başı Tanrı'dır (1. Korintliler 11,3). Şimdi ise O Tanrı'nın sağında oturur ve Tanrı'nın varlığının öz görünümüdür (İbraniler 1,3). Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi (Matta 28,18). Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir (Yuhanna 5,22). Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı (1 Korintliler 15,27). Bu demektir ki; „Her şey Oğul'a (Mesih'e) bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun“ (1 Korintliler 15,28).

2.3 Tanrısal şahıs olarak Kutsal Ruh

Kutsal Ruh'a tanrısal şahıs olarak rastlarız, ama O'nun fonksiyonu Tanrı'nın Oğul'unun fonksiyonlarından farklıdır. O teselli edendir (Yuhanna 14,26), İncil'in hakikatini anlamaya yardımcı olan avukattır (Yuhanna 14,17), Tanrı önünde doğru duamıza aracılık eder (Romalılar 8,26) ve Kutsal Ruh'un aracılığı olmaksızın kimse Mesih'e „İsa Rab'dır“ diyemez (1 Korintliler 12,3b.)

3 Dualarımızı kime yöneltiriz?

İncil ile ilgili yedi bakış açısı göz önünde tutulmalıdır:

3.1 Mesih İsa, Tanrı'ya işaret eder

Mesih bu dünyada iken Baba Tanrı'ya dua ederdi. Elçilerine ve böylece bize de Baba'ya dua etmemizi öğretti:

“Bunun için siz şöyle dua edin: Göklerdeki Babamız, adın kutsan kılınsın...” (Matta 6,9-13). Bu Tanrı'ya – İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrı'sı – Eski Antlaşma zamanında yaşayan insanlar da dua ettiler.

3.2 Tanrı, İsa Mesih'e işaret eder

Tanrı, İsa Mesih vaftiz edilirken Oğul olduğunu itiraf eder: „Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum“ (Matta 3,17). Mesih'in dağda görünümü değiştiği zaman da Tanrı: „Sevgili Oğlum budur, ondan hoşnudum. O'nu dinleyin“ (Matta 17,5b) demişti. Bu demektir ki; Mesih ile bağlantı içinde bulunmamız gereklidir. Bu da Mesih'e konuşmakla (= duayla)

mümkündür.

İncil'in Romalılar 3,25 bölümünde de Tanrı'nın çok özellikle Oğlu Mesih'e işaret ettiğini buluruz. Böylece Mesih inancın temelidir: „Tanrı Mesih'i imanla benimsenen kurban olarak sundu“ (Romalılar 3,25). İnanmak güven demektir. Güven sadece karşılıklı bağlantı sayesinde mümkündür. İman için benimsenen, dua için de benimsenir.

3.3. İsa Mesih kendisine işaret ediyor

İsa Mesih'e dua sadece teklif değil, O'nun bu dünyaya geldiğinden beri O'na dua edilmesi şarttır. O elçilerine de şöyle demişti: „Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz „ (Yuhanna 16,24) „Benim adımla benden ne dilerse yapacağım“ (Yuhanna 14,14). Burada İsa Mesih'in kendisi O'na ricada bulunup dua ile adını çağırabileceğimizi söyler. Koloseliler 3,17 bölümü ise bütün konuşma ve eylemlerimizi, yani Mesih'e duamızı şöyle özetler: “Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.” Mesih (ürünün sahibi) elçilerine hasat için işçiler göndermesi talimatını verir (Matta 9,38, Luka 10,2). “Ürün bol, ama işçi az.” Ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin” (Luka 10,2).

İsa Mesih Tanrı ve insanlar arasında tek aracıdır (1 Timoteos 2,5). Ondandır dolayı duamızı O'na yöneltebiliriz. Yuhanna 5,22-23 ayetinde ise Mesih'e duayı içeren diğer bir temel bilgi bulunur: „Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğul'a vermiştir. Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.“ Baba'ya ve Oğul'a hitaben yapılan dualar ikisini de onurlandırır. Tanrı kendisini Oğul'a o kadar çok bağlı kıldı ki, dualarında Mesih'in adını anmayan Baba Tanrı'yı da onurlandırmamış olur. Mesih'i onurlandıran, otomatikman Tanrı'yı onurlandırmış olur. „Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında, gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin” (Filipiler 2,11). Baba sadece Oğul'u da içeren hürmeti kabul eder. Çünkü: “Oğul'u yadsıyanda Baba da yoktur. Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır” (1.Yuhanna 2,23).

İlk şehit İstefanos Kutsal Ruh'la dolu ideal bir insan olarak tanıtılır (Elçilerin İşleri 7,55). Onu taşıyıp öldürdükleri zaman bilhassa İsa'ya dua etmiş ve şöyle demişti: “Rab İsa, ruhumu al!” (Elçilerin İşleri 7,58). Rab İsa da yeryüzünde iken Tanrı olarak O'na tapınılınca bunu kabul etmişti. Cüzzamlı (Matta 8,2), şifa bulan kör (Yuhanna 9,38) ve elçileri (Matta 14,33) Mesih'in önüne kapanmışlardı. Bu İncil'e göre en yüksek hürmet ve tapmanın simgesidir.

3.4 Elçiler kendileri Tanrı'ya dua edip Tanrı'ya dua etmeyi tavsiye ediyorlar

Pavlus 2. Korintliler Mektubunda Tanrı'ya övgüyle şöyle başlar: „Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrı'sı ve Baba'sına övgüler olsun!“ (2. Korintliler 1,3). Kendisi Tanrı'ya dua ederek inanlıları da duaya teşvik eder.

Örneğin Filipilere: „Hiç kaygılanmayın, her konudaki dileklerinizi, Tanrı'ya dua edip yalvararak şükranla bildirin“ (Filipiler 4,6). Elçi Yuhanna meleğin kudretinden korkup yere düşünce, ona tapınayım derken, Tanrı'nın meleği kesinlikle ona tapmamasını söyler: „Ben de senin gibi kulum... Tanrı'ya tap!“ (Vahiy 22,9).

3.5 Elçiler İsa'ya dua ediyor ve O'na duayı tavsiye ediyorlar

Pavlus Romalılara Mektubunun başında kendisini „elçi olmaya çağrılan İsa Mesih'in kulu“ olarak tanıtır (Romalılar 1,1). Bunun gibi sözleri mektuplarının başlangıcında sık sık görülür:

- „Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olmaya çağrılan Pavlus“ (1 Korintliler 1,1).
- „İnsanlarca ya da insan aracılığı ile değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan Pavlus“ (Galatyalılar 1,1).
- „Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan Pavlus“ (Efesliler 1,1).
- „Mesih İsa'nın elçisi Petrus“ (1 Petrus 1,1).

Pavlus, İsa Mesih tarafından direkt elçi olarak atandı. Mesih İsa onun amiridir. Kendisini emir kulu görür. Birbirlerine olan bu ilişki sayesinde sürekli iletişim içindedirler. Onun için Mesih İsa'ya duası ona adeta doğaldır.

Pavlus, Koloselilere Mektubunun 2, 6-7 bölümünde cemaatin Mesih İsa'ya dua etmesini özellikle vurgular. „Bu nedenle Rab Mesih İsa'yı nasıl kabul ettinizse, O'nda öyle yaşayın. Şükranla dolup taşarak O'nda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin. O'na çok minnettar olun.“

Pavlus, cemaatin inanlılarını „Mesih İsa'da kutsal kılınmış, O'nun adını her yerde çağırın“ (1 Korintliler 1,2) olarak karakterize eder. Onların en göze çarpan özelliği ise her günün bir parçası haline gelen İsa Mesih'e dualarıdır. Burada havrada yapılan dualara nazaran temel bir fark görülür.

„Kurtuluş İsa Mesih sayesinde gerçekleşmiştir“ (Romalılar 1,24). Elçi Pavlus, Mesih İsa'nın kanının bizi her günahtan arındırdığına işaret eder (1 Yuhanna 1,7). Mesih bu dünyanın günahlarının bedelini çarmıhta üzerine yükledi. Ondandır dolayı günahların affı da ondan dilenir: „Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır“ (1. Yuhanna 1,9). Yani günahların affı Mesih İsa'ya dua ile gerçekleşir.

Yeni Antlaşmada sık sık Tanrı ve İsa Mesih'e aynı anda hitaben dua şekline rastlanır. Pavlus'un dediği gibi: „İlkin hepimiz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ma şükrederim“ (Romalılar 1,8).

3.6 Eski Antlaşmada İsa Mesih'e dua işaretleri

Yuhanna 5,39 ayetinde Mesih şöyle dedi: „Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz... Bana tanıklık eden de bu yazılardır!” Mesih zamanında Tanrı'nın yazılı sözü olarak sadece Eski Antlaşma vardı. Böyle olunca açıkça görülüyor ki, Eski Antlaşma'da Mesih'i bulmak mümkün: kehanet işaretlerinde ve gerçek görünümünde. Mesih'in ortaya çıkışı ilk bakışta göze ilişmez. Şifreli açıklamaların düzenle diğer yazılarla birleştirilmesiyle durumlar açığa çıkarılabilir. Eski Antlaşma'daki örneklerden Balam'ın yaşadığı olağanüstü karşılaşmasını seçelim.

Yolda Mezopotamya'dan Moav'daki Balak'a giderken, Balam Tanrı'nın meleğine rastlar. Çölde Sayım 22, 31-32 ayetinde şunu okuruz:

„Bundan sonra Rab Balam'ın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan Rab'bin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.

Tanrı'nın meleği ona şöyle seslendi: Neden üç kez eşeğini dövdün? Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.“

Neden bu melek Tanrı'nın yolladığı meleklerden biri değil, aksine şahsen Tanrı'nın Oğlu? Yazıdan dört nedeni bulmak mümkün:

1) Balam'ın gözleri açılıyor. Aniden kimi karşısında gördüğünü anlıyor. Karşısındaki Tanrı'nın meleği değil, aksine Tanrı'nın Oğlu görünüşünde Tanrı'nın kendisi. Bunu fark ettiği için eğilip yere kapanır. İncil'e göre meleklerle tapmanın yasak olduğunu hatırmıza getirelim. İncil'in Vahiy bölümünde 22,8 bir melek Yuhanna'ya muazzam şeyler gösterir. Yuhanna gördüklerinden öyle etkilenmişti ki, yere eğilerek meleğe tapmak istemişti. Ama melek hemen onun tapmasına engel olmuştu: “Sakın yapma! Ben de bir Tanrı kuluyum. Tanrı'ya tap!” Böyle bir durumda melekler söz konusudur.

Tanrı'nın meleği Balam'ın hikâyesinde Balam'ın eğilip meleğe tapmasına izin verir. O tapınmayı kabul ederek Mesih olduğunu kanıtlar.

2) Kılıç: Yuhanna yükselen Rab'bi İncil'in Vahiy 1,16 bölümünde gördüğünde, elinde kılıçlı birisi olarak tasvir eder: „Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu.“ Bir daha gelecek olan Mesih de buna benzer işaretlerle donatılmış olacak: „Bütün milletleri yargılamak için ağzından iki ağızlı keskin kılıç çıkacak.“ Kılıç, Tanrı'nın Mesih'e verdiği kudret ve otoritenin sembolüdür. Balam'la karşılaşmada da kılıç Tanrı'nın Oğlu'nun emaresidir.

3) Emir almadan: Tanrı'nın meleği: „İşte, yola koyuldum.“ der. Tanrı'nın elçileri hiç bir zaman kendi isteği ile değil, Tanrı'nın isteği üzerine gelirler. Ama burada „Ben (kendi isteğimle) yola koyuldum“ anlamındadır.

4) Tanrı'nın gözünde suç: Tanrı'nın meleği ilaveten şöyle der: „Gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.“ Yani bunu söyleyen normal bir melek olamaz. Suç her zaman Tanrı'nın gözünde suçtur, meleklerin gözünde değil!

3.7 Melekler de Mesih İsa'ya dua eder

İbranilere Mektubun birinci bölümü Tanrı'nın Oğlu'ndan söz eder. Orada şöyle yazar: „Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, „Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapsın.“ Melek hakkında ise Mezmurlar 104,4 bölümünde de şöyle yazar: „Rüzgârları kendine haberci, yıldırımları hizmetkâr eden sensin.“ Ama Tanrı'nın Oğlu hakkında İbranilere Mektubun 1,6-8 bölümünde şöyle der: „Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır.“

Mesih İsa burada meleklerin de O'na taptığı Tanrı olarak adlandırılıyor. Pavlus Koloselilere Mektubunun 2,9 bölümünde: “Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesih'te bulunuyor.”

3.8 Kutsal Ruha dua

Kutsal Ruha dua hakkında (örneğin Martin Luther'in bir kilise şarkısında olduğu gibi „Şimdi Kutsal Ruhtan en çok doğru inancı diliyoruz.“) İncil'in hiç bir yerinde belli bir işaret yoktur.

4 Özet

Başlangıçta sorduğumuz „Kime dua edelim?“ sorusu aynı zamanda „Sonsuz yaşama öldükten sonra nasıl kavuşurum?“ sorusunu da içerir. Bu soruların yanıtı ise tahmin etmediğiniz kadar basit ve kısacası Tanrı'yı **ve** Oğul'u tanımaktır.

„Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni **ve** gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalardır“ (Yuhanna 17,3).

Önemli olan burada „ve“ kelimesidir. Tanrı sözünde takılıp kalan amacına ulaşamaz. Biz bunu şöyle de açıklayabiliriz: Tanrı'nın Oğlu'nu tanımayan ve O'na dua etmeyen sonsuz yaşama öldükten sonra ulaşamaz. Mesih İsa, “Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemes” demiştir (Yuhanna 14,6).

Mesih'i gören, Tanrı'yı görmüştür. Mesih'e dua eden, Tanrı'ya dua etmiştir. Bu cümlenin tersi de – Tanrı'ya dua eden, Oğlu'na da dua etmiş olur - geçerli midir? 1. Yuhanna 5,12 ayetinde bunun yanıtını buluruz: „Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.“

Pavlus'un görev stratejisi çok özeldi. Önce kendisinin de aynı milletten olduğu havrada Yahudilere vaaz verirdi. Onlar Tanrı'ya çok inandıkları için havrada ibadete toplanırlardı. Ama Pavlus, Yahudiler Mesih İsa'yı reddettikleri için kendilerini sonsuz yaşama layık görmediklerini tasdik etmişti (Elçilerin İşleri 13,46). Burada açıkça görülüyor ki, istisnasız ve hiç kimsenin ya da milletin itibarına bakmadan, sadece Tanrı'nın Oğlu'nu kabul edenler sonsuz yaşama kavuşacaklardır. Yani Mesih'i kabul edip O'na dua eden ve O'nunla yaşayanlardır. Bunun için Pavlus Romalılara Mektubunun 10,13 bölümünde şöyle yazar:

“Rabbi adıyla çağırın, herkes kurtulacak.”

Bu çağrı duadan başka bir şey değildir; her kurtuluş Mesih İsa'ya dua ile başlar. Yukarıda “Rab” kelimesi ile Mesih İsa kastedilir. Bu da mektubun bir önceki 10,9 bölümünde

açıklanır: “İsa’nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı’nın O’nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.” Günümüzde bütün dinlerin kurtuluş getirdiği düşüncesi çok yaygın olmasına rağmen, İncil’deki bağlantılı açıklamalar bunu açıkça reddeder. Dinsel yaşam biçimi, çeşidi ve geleneği pek çok olmasına rağmen, sonsuz yaşam sadece Tanrı’nın kararıyla kurtarıcı Mesih İsa sayesinde mümkündür.

Yazımızın başlangıcında ele aldığımız **birinci** örnekten **yedinciye** kadarını İncil’e göre yorumlayabiliriz:

Örnek 1: Bu kadın Elçilerin İşleri 16,14-15 bölümünde önceden Yahudi olduğu için sadece Tanrı’ya inanan Lidya ile kıyaslanabilir. Pavlus’un vaazını duyduktan sonra Mesih İsa’yı öğrenmişti. O’na inanarak vaftiz olmuştu. Ben de o kadına dua ile Mesih İsa’ya yönelip garantili kurtuluş bulmasını tavsiye ettim.

Örnek 2: Yoldaki Rus kadını aniden „Hangi Tanrı’yı kastediyorsunuz?“ diye doğru soruyu sormuştu: Belki de bin bir çeşit din onun ilgisini çekmiş olduğu için özellikle bu soruyu sormuş olabilir. Dünyanın bütün dinlerinde tapınılan tanrıları İncil ve Tevrat „put“ olarak adlandırır (1. Korintliler 6,9-10; Galatyalılar 5,19+21; Vahiy 21,8). Onlara iman kurtuluş getirmez.

Örnek 3: Yehova’nın şahitleri İsa’ya dua etmez. O’na dua etmedikleri için kurtarıcının da kim olduğunu bilmezler (Romalılar 10,13). Böylece kurtuluş garantisine de ulaşamazlar (1.Yuhanna 5,13). Bana mektup yazan Hollandalının İncil’de Mesih İsa’ya duayı işaret eden hiç bir şeyin olmadığı iddiası da yukarıdaki açıklamalarla çürütüldü.

Örnek 4: *Hitler*, Tanrı’nın adını kullanarak insanları yanıltmayı ve hatta imanlı insanları kendine çekmeyi başarmıştı. Onun Tanrı’sı ise İsa Mesih’in Baba’sı değildi, aksine özelliksiz bir „tanrı“ belirsiz bir „kader“ idi. Bununla bütün milleti dindar kamuflela gözünü boyayip yanıltmıştı. Kendisini Almanya’nın lideri ve kurtarıcısı görmesine rağmen, birçok milletlere felaket ve sefillik getirmiştir. Onun Tanrı’sı yaptığı işlerden anlaşıldığı gibi „yalanın babası (yani şeytan)“ (Yuhanna 8,44b) idi.

Örnek 5: Anlaşılan sınıfta Mesih İsa’yı kurtarıcı olarak tanıyan hiç kimse yoktu. Müslümanlar Mesih İsa’ya dua etmezler. Böylece kurtuluştan uzaktadırlar. Mesih’in kurtuluş teklifi herkes için ve böylece Müslümanlar için de geçerlidir: „Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun!“ (Yuhanna 3,16).

Örnek 6: Kanada parlamentosunda edilen yeni dua çoğulcu bir toplumun çeşitli tanrılarına verdiği imtiyazıdır. Bedeli de yüksekti: Mesih İsa’nın yanından geçmekle Tanrı’ya giden yol da kapanmıştı. Bir hükümetin Tanrı’nın lütfundan kendisini bu yolla yoksun bırakması ne yazık!

Örnek 7: Kadın, konferansından ötürü Mesih hakkında böyle bir şey hiç duymadığını söylemişti. İncil sayesinde Mesih İsa’ya giden yolun gösterilmesine izin verip o akşam Mesih’i kabul etmişti. O andan itibaren de kurtulmuştu.

Aşağıdaki tabela bu yazıdaki önemli sözlerin anlaşılır bir özetidir. İncil'e göre Sevindirici Haber'in bildirilmesinden beri, dua için geçerli sadece iki adres vardır. Bunlar Baba Tanrı ve Oğlu İsa Mesih'tir. Bu tabela 1 de gösterilmiştir. Sadece bu Tanrı'nın isteğinin beyanıdır.

Nr.	Dua kime:	Kim?	İncil'e göre yorum:
1	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> <p>Tanrı Baba ve Jesus Christus</p> </div>	<p>Yeniden doğmuş Hıristiyanlar (1 Petrus 1,3)</p>	<p>İncil dualarımız için sadece iki isim verir: Tanrı, Baba ve Oğlu Jesus Christus (İsa Mesih):</p> <p>„Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin (= Jesus)“ (Yuhanna 14,1).</p>
2	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> <p>Sadece Tanrı</p> </div>	<p>Yahudiler, Yehova'nın Şahitleri, Bazı Hıristiyanlar</p>	<p>Yeni Antlaşmadan beri Tanrı, iman ve duayı Tanrı ve Oğlu Mesih'e gerekli ve kurtarıcı olarak açıkladı:</p> <p><u>a) Sadece Tanrı'ya dua:</u></p> <p>„Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda (sonsuz) yaşam yoktur“ (1 Yuhanna 5,12b).</p> <p>„Herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırın. Oğul'u onurlandırmayan onu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz“ (Yuhanna 5,23).</p> <p><u>b) Mesih'e dualar:</u></p> <p>„Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.“ (1 Yuhanna 5,12a).</p>

3	1 ve 2 ye ilaveten: <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 10px auto;">Meryem + azizler</div>	Katolikler, Rus ve Yunan Ortodoksları	İncil, yaşayan veya ölü insanlara ve meleklerle tapıp onlara dua etmeyi yasaklar. Elçi Yuhanna meleğe tapayım derken, melek şöyle emreder: „Sakın yapma! Ben de senin gibi Tanrı kuluyum! Tanrı'ya tap!” (Vahiy 22,9).
4	Diğer adresler: Allah, Manitu, Şiwa, ... Budistlerin Ve içrekçilerin duaları	Diğer dinlerin mensupları	Diğer dinlere mensupların duaları İncil ve Tevrat'ın yaşayan Tanrı'sına hitaben değildir: „Diğer milletler kurbanlarını Tanrı'ya değil, cinlere sunuyorlar“ (1 Kor 10,20). „Halkların bütün ilahları bir hiçtir.“ (Mezmurlar 96,5).